

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E.

Kiadó:

Az Országos Erdészeti-Egyesület.

Szerkesztő:

Bedő Albert.

Megjelenik minden hónapban.

Tizenhatodik évfolyam.

V. füzet.

Május 1877.

Előfizetési díj egy évre 8 frt. Az Országos Erdészeti-Egyesület azon alapító tagjai, kik legalább 150 frt alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is a 8 frt évi tagsági díj fejében ingyen kapják. Oly alapító tagok, kik 150 frtnál kevesebbet alapítottak 3 frt kedvezményi árért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapesten, Lipótváros, Hold-utca, 9. szám, II. em. — A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltetnek.

Az erdőtörvényjavaslat az Országos Erdészeti-Egyesület szövegezése szerint.

(Folytatás és vége.)

Harmadik czim.

A kopár területek beerdősítése.

130. §. Oly kopár területek, melyeken hegyomlások, hó- vagy kőgörgetegek megakadályozása, szélvész és vizek rombolásának, valamint a futóhomok továbbterjedésének meggátolása végett, a talaj megkötése közigazgatási szempontból szükséges, — beerdősítendők.

Ezen területeket a kir. erdőfelügyelő előmunkálatai alapján, az érdekelt földbirtokosok, községek és törvényhatóságok, valamint az illetékes közigazgatási bizottság meghallgatása után, a miniszter határozza meg.

131. §. Ily beerdősítéseket az állam előmozdit:

a) a beerdősített területeknek a törvényben megállapított adómentességével;

b) mag és csemetének ingyen kiosztásával;

c) pénzkölcsönökkel.

A törvényhozás évről-évre fogja meghatározni azon összeget, mely a kormány által beerdősítési czélokra fordítandó lesz.

132. §. A határidőt, mely alatt egyes esetekben a beerdősítés teljesítendő, — a földbirtokosnak és a közigazgatási bizottságnak meghallgatása után, — ugy szintén a pénzkölcsön visszafizetésének feltételeit is, a minister határozza meg.

133. §. Ha a beerdősítendő terület tulajdonosa magán egyén, akkor az nyilatkozatra hivandó fel, valjon kész- és képes-e önmaga a megszabott idő alatt a beerdősítést eszközölni, mely feladatában szükség esetén a 131. §. b) és c) pontjaiban említett államsegélylyel is támogatandó.

Ha a tulajdonos nem kívánja önmaga, vagy a netalán felajánlott államsegélylyel sem képes a beerdősítést eszközölni: akkor az államnak jogában áll a beerdősítendő területet a katasteri jövedelem huszszoros összegében megállapított becsáron kisajátítani.

A kisajátításnál követendő kártalanítási eljárásra nézve az 1868. LV. törvényczikk intézkedései foglalnak helyet.

134. §. A magánbirtokos vagy örökösei jogosítva vannak, az állam által kisajátított s beerdősített területet, a beerdősítés befejezésére következő évtől számítandó 6 év alatt, a kisajátítási árnak, a költségeknek 6% kamattal leendő megtérítése mellett visszaváltani.

135. §. A jelen törvény 10. §-ában nevezett birtokosok a 130. §-ban említett kopár területek beerdősítését mindig önmaguk kötelesek teljesíteni.

Ha azonban kimutatják, hogy erre vagyoniilag képtelenek, az állam őket a 131. §-ban említett módon segélyezheti.

Negyedik czim.

Az erdei termékek szállítása.

A) Szárazon.

136. §. Minden földbirtokos tartozik megengedni, hogy idegen erdei termékek, bármely művelési ághoz tartozó földjein átszállíttassanak, ha azok az erdőből rendeltetésük helyére különben, vagy éppen nem, vagy csak nagy költséggel lennének elhordhatók; és hogy ha a termékek szállítója, a netalán okozandó károk megtérítésére nézve pénzbeli biztosítékot nyújt.

137. §. Az átszállítás szüksége, valamint a biztosítási összeg iránt a felek meghallgatása s a körülmények megvizsgálása után, a közigazgatási bizottság határoz. A határozat ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt a földművelés, ipar- és kereskedelmi miniszterhez felfolyamodásnak azonban csak birtokon kívül van helye.

Az átszállítás mindaddig meg nem engedhető, míg a szállító a megállapított biztosítási összeget a közigazgatási bizottságnál le nem teszi.

138. §. A szállítás befejezése a szállító által a közigazgatási bizottságnak bejelentendő, mely a földbirtokost erről írásban értesíti.

Ha a földbirtokos ezen értesítés kézhez vétele után következő 15 nap alatt a járásbírósnál, melynek kerületében az átszállításra használt földbirtok fekszik, kártérítési keresetet nem indított, vagy ha a szállító a földbirtokos által hiteles alakban kiállított okmánynyal igazolja, hogy ez kártérítési keresetet indítani nem szándékozik, a letett biztosítási összeg a szállítónak visszaadatik.

B) Szállítás vizen.

139. §. Oly folyókról és patakokról, melyeken hajók nem járnak, de ölfá vagy törzs-usztatás, vagy tutajozás van

gyakorlatban, vagy a melyek ily célra alkalmasak, az usztatás és tutajozás szabályozására nézve a következő §§-ban foglalt határozatok szerint az állam intézkedik.

140. §. Az előző §-ban nevezett vizeket, fausztatás és tutajozás céljából, vagy az állam rendezi be, s tartja jó karban, vagy egyeseknek ad arra engedélyt.

Az első esetben az államnak jogában áll, a szállítóktól a berendezési, fenntartási és felügyeleti költségeknek megfelelő díjakat szedni.

141. §. A fausztatásnak vagy tutajozásnak és e célra szolgáló vízépitmények felállításának engedélyezésére, ha az három évre vagy rövidebb időre kéretik, azon törvényhatóság illetékes, melynek területén a folyó vagy patak létezik; ha pedig ezek több törvényhatósági területre terjednek ki, valamint a fennebbi időn túl, az engedélyt a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi minister, az illető törvényhatóság vagy hatóságok meghallgatása mellett adja meg.

Az engedély azonban csak akkor adható meg, ha a szállítóknál az okozható károkra nézve elegendő biztosíték található.

142. §. Fausztatási vagy tutajozási jog, a vállalat és a befektetendő tőke nagyságához képest legfeljebb 60 évig terjedhető időre adatik.

143. §. A fausztatás vagy tutajozás joga megszűnik:

a) ha az idő, melyre az engedélyeztetett, lejárt;

b) ha a jogosított a vállalat berendezését az arra megszabott idő alatt elmulasztotta.

Ott, hol a szállítási jog a jelen törvény kihirdetése előtt bármi czim alatt 60 évnél hosszabb vagy határozatlan időre szereztetett meg, a szállítási jog, a jelen törvény kihirdetésétől számítva 60 év után megszűnik.

144. §. A fausztatás vagy tutajozásért folyamodó köteles a szállítandó fa mennyiségét kimutatni s kérvényéhez a folyó vagy patak térrajzát mellékelni, melyen a felállítandó építmények, valamint a létesítendő szabályozások terve is feltüntetendő.

Ha az engedély a kérvényezőnek megadatik, neki egyszersmind határidő tűzendő ki, mely alatt a berendezést befejezni tartozik.

145. §. Ha fausztatási vagy tutajozási jog oly vizen kéretik, melyen az eddig nem gyakoroltatott, az összes partbirtokosok hirdetmény útján felhivandók, hogy észrevételeiket 45 nap alatt a hirdetményben megjelölt hatóságnál adják be. Később beadott észrevételek tekintetbe nem vétetnek.

A hatóság szakértők meghallgatása után határoz.

146. §. Oly vizen, melyen fausztatás vagy tutajozás már gyakoroltatik, erre újabb engedély csak a jelenlegi jogélvezők meghallgatása után adható. Ezek ellenzése azonban az engedély megadását nem akadályozza, ha a kérdéses vizen:

a) a fausztatás berendezésének elkészítésére kiszabott időhatáron belül (143. §.) azon évi famennyiségen túl, melyre a szállítási jog kéretett,

b) a munkálatok befejezésére kiszabott időhatár elmul-tával azon legnagyobb évi famennyiségen felül, mely a jogélvezők által már tetteleg szállított, — még több is usztatható.

Ily esetekben a jogosítottak mindenikének usztatási idő szabatik, mely alatt az usztatást kártérítés terhe alatt befejezni tartozik.

147. §. Ha valaki oly vizen nyer szállítási engedélyt, melyen az usztatás vagy tutajozás már gyakorlatban van, az tartozik az eddigi jogélvezőknek a vállalat berendezésére tett költségeket, a szállítandó famennyiség és használati idő ará-

nyában évi törlesztési járulékokban megtéríteni, úgy szintén a fenntartási, valamint az esetleges kártérítési költségeket is megfelelő részben viselni.

148. §. A szállításnál, hol az eddig is gyakorlatban volt, az elsőség az eddigi jogélvezőket illeti, különben a folyamodvány benyújtásának ideje, s egyidejű kérvényeknél a szállítandó tömeg értéke dönt.

149. §. Minden vállalkozó, a ki fausztatás vagy tutajozás végett valamely építmény felállítására vagy vizszabályozásra engedélyt nyert, tartozik azoknak használatát a fausztatásra vagy tutajozásra már korábban jogosítottaknak megfelelő bérért, a későbbi engedélyeseknek pedig a 147. §-ban említett költségek megtérítése mellett, átengedni.

150. §. A fausztatás és tutajozás céljaira állandóan szükséges területekre és rakhelyekre, valamint az e célokat akadályozó építményekre nézve is, kisajátításnak van helye. A kisajátítandó területeket, az érdekeltek meghallgatása után, a földmivelés- ipar és kereskedelmi minister határozza meg.

A kártérítésre nézve, az 1868: LV. törvénycikk szabályai irányadók.

151. §. Ideiglenes rakhelyekül szükséges területeket hat éven túl nem terjedő időre, az illető partbirtokosok megfelelő bérért átengedni kötelesek.

Az átengedendő terület, és a fizetendő bérnek megállapítása a járásbiróság hatásköréhez tartozik.

152. §. A fausztatás vagy tutajozásra jogosítottak s azok munkásai,állítás közben a viz mentén fekvő földeken 30 méternyi szélességben szabadon járhatnak.

Az okozott károkat azonban a vállalkozók a földbirtokosnak megtéríteni kötelesek.

153. §. A fausztatásra vagy tutajozásra jogosított tartozik azon partrészeket, épületeket és vízépitményeket, melyek

a fausztatás vagy tutajozás által veszélyeztetnek, védművekkel biztosítani; az usztatási és tutajozási engedély megadása után mások által más czélból felállított épületeket és vízépitményeket azonban a fausztatás és tutajozás veszélye ellen az illető tulajdonosok, nem pedig az usztatásra jogosultak tartoznak megvédeni. Oly védművek költségeihez, melyek nem csak az usztatás végett, hanem általában a víznek káros hatása ellen állíttatnak fel, a szállításra jogosítottak csak aránylagosan járulnak.

154. §. Az usztatás vagy tutajozás következtében történt károkért a vállalkozó teljes kártérítéssel tartozik; ha azonban a kár nem csupán tutajozás vagy usztatás folytán támadt, akkor annak csak aránylagos része térítendő meg a vállalkozó által.

155. §. A szállítók kötelesek minden egyes szállítást annak tényleges megkezdésekor mindazon törvényhatóságoknak bejelenteni, melyeknek területén a szállítás eszközöltetik.

A szállítás befejezését ellenben azt követő 6 nap alatt úgy a törvényhatóságoknak, valamint mindazon községeknek is kötelesek bejelenteni, melyeknek területén a szállítás történt.

A községek kötelesek újabb három nap alatt az érdekelt partbirtokosokat hirdetmény útján felhívni, hogy a szállítás által netalán szenvedett káraikra nézve, a mennyiben ezt még nem tették volna, a 157. §-ban nevezett járásbírósnál 15 nap alatt, az alább leírt következmények terhe alatt keresetet indítsanak.

A hirdetmény szokásos módon közzéteendő s a község-házánál 15 napon át nyilvánosan kifüggesztendő.

A megtörtént kihirdetésről jegyzőkönyv veendő fel, melyben a hirdetmény szóról-szóra beiktatandó, s úgy a községi bíró, valamint a községi jegyző és két helybeli lakos által, kik a kihirdetésnek tanúi voltak, aláírandó.

156. §. A ki a hirdetés után következő 15 nap alatt kártérítési igénye iránt a keresetet meg nem indítja, az kereseti jogát elveszti, kivéven, ha bebizonyítani képes, hogy a kereset megindításában elháríthatatlan akadály által gátoltatott, vagy hogy a kihirdetés hiányosan eszközöltetett.

157. §. Az előbbi §-ban említett kártérítési igények elítélésére nézve, az összegre való tekintet nélkül, azon járásbiróság bármelyike illetékes, a melyek kerületében a kár okoztatott.

158. §. A ki engedély nélkül fát usztat, vagy tutajoz (140. §.) vagy a ki engedély nélkül, vagy a hatósági rendeltől eltérőleg vízépitményekről állít fel, vagy az usztatás és tutajozás céljaira szükséges építkezéseket, folyó és patakszabályozási munkálatokat tesz (141. §.), az 100 frttól 500 frtig terjedhető pénzbírsággal büntetendő.

A ki az usztatás vagy tutajozás megkezdését, vagy annak befejezését be nem jelenti (155. §.) az 5 frttól 50 frtig terjedhető pénzbírsággal büntetendő.

159. §. Ha a folyó vagy patak, melyen a jogosulatlan usztatás vagy tutajozás történt, vagy ha a jogosulatlanul felállított vízművek több járásbirósági kerületre terjednek ki, akkor a fennebbi §-ban nevezett kihágások elítélésére nézve bármelyik járásbiróság illetékes, melynek területén a szállítás történt, vagy hol a vízmű felállíttatott.

160. §. A büntető eljárás vagy az illető törvényhatóság tisztii ügyészének bejelentése folytán, vagy ha a kihágás által magán személyeknek kár okoztatott, ezeknek panaszára indítandó meg.

161. §. A 158. §-ban említett kihágásokra a jelen törvény 50. 51. 52. 53. 54. és 57. §§-ai szintén kötelezők.

162. §. Ha a tiltott építmény vagy az usztatás és tutajozás céljaira szükséges építkezés, folyó és patakszabályozás má-

sokra nézve káros, tartozik az építkező a birságon és kártérítésen kívül az előbbeni állapotot saját költségén helyreállítani, különben az, az ő költségén eszközlendő.

Ötödik czim.

Az országos erdei alapról.

163. §. A jelen törvényben különösen megszabott forrásokból országos erdei alap képeztetik.

Ezen alapba folynak be a netalán kisajátított területek eladásából bejövő összegek is.

164. §. Az erdei alapot erdészeti czélokra a földmivelés, ipar- és kereskedelmi minister kezeli.

Hatodik czim.

Zárhatározatok.

165. §. A jelen törvény első czimének I. IV. és V. fejezetei, valamint annak a vétségekre vonatkozó része (második czim) ezen törvény kihirdetésének napjától számitandó egy év alatt lépnek hatályba.

166. §. Az 1807: XXI. törvényczikk ezen törvény életbeléptetésével hatályon kívül helyeztetik, azonban az annak értelmében elrendelt zárlatok, a mennyiben azok magán erdőbirtokosokra vonatkoznak, a jelen törvény kihirdetésétől számitandó egy év alatt, a mennyiben pedig a jelen törvény 10. §-ában említett erdőkre intéztettek, azon időponttól fogva feloldottaknak tekintendők, a melyben a zár alatt levő erdőrésze nézve, a jelen törvényben megszabott gazdasági terv érvénybe lép.

167. §. Az 1844. évi X. törv.-czikknek a futóhomok megkötésére vonatkozó intézkedései azon területekre nézve, melyekről a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi minister a je-

len törvény 130. §-sa értelmében nem intézkedik, érvényben fenntartatnak.

168. §. A mezei rendőrségről szóló 1840. IX. törvény-czikk, valamint szintén a vizek és csatornákról szóló 1840. X. törvényczikk intézkedései, a mennyiben a jelen törvény-nyel ellenkeznek, hatályon kívül helyezettnek.

169. §. A jelen törvény végrehajtásával a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi, továbbá az igazságügy- és a belügy-ministerek bízotnak meg.

Résztvegyen-e a magyar erdészet a jövő évi párisi kiállításon.

Az erdészek közül többen, és kétségkívül nem éppen olyanok, kiknek szavára ne lehetne és nem kellene adni, azon nézetben vannak, hogy az erdészetnek a nemzetközi kiállítások versenyterén nincs mit keresni.

Az erdőgazdaság kiállításra adható kereskedelmi tárgyai szemre kevésbé tetszetősek, izlésre a műipar készítményei között háttérben állók, alakra nem igen vonzó, súlyra és térfogatra pedig nehézkesek és terjedelmesek lévén, a nemzetközi kiállítások küzdterén értéköknek megfelelő elismerésre alig találhatnak.

Hogy is lehetne ez másképen? Az a darab fa, melyet a műértő közönség kiállítási vándorlása közepette oly kicsinylőleg megtekint, egyszerű valami; és legtöbbször még a magukat minden tudományágban tájékozottnak vélt tudósok is azt mondják: hiszen azt csak le kellett vágni; legkevesebbje tudja pedig azt, hogy mit kellett mindezzel a munkája gyümölcsét ritkán látó erdésznek tenni, míg levághatóvá lett, s míg oda juttathatott. Pedig ha valakinek valamely tárgy mikénti elő-